STOFE MARE OCAZIE la IMPERIAL

MIȘU TEODORESCU - Mutat tot Calea Victoriei la No. 61 (vis-a-vis de Hotel Atenée Palace)

Stofe de lână Lei 98	Stofe pardesiuri Lei 185	Stofe bărbătești extra Lei 335	Stofe pardesiuri Lei 295
Stofe moderne „ 125	Stofe pardesiuri superioare „ 225	Stofe bărbătești moderne „ 425	Stofe lână extra 140 cm. „ 225
Stofe superioare „ 145	Stofe pardesiuri fantesie „ 255	Stofe bărbătești pardesiuri „ 395	Stofe pardesiuri „ 450

Bogat asortiment în: **Lingerie, Ciorapi, Mănuși, Pijamale, Batiste, etc.** 2700

Ședința intimă a Academiei Române

In ședința intimă a Academiei Române dela 11 c., d. prof. C. Rădulescu-Motru, vicepreședinte, a prezentat volumul al 4-lea (pe anul 1937) din Analele de Psihologie. Analele de Psihologie țin în curent pe cititor cu întreaga mișcare psihologică, atât din țară, cât și din străinătate. Volumul de față are o extensiune de 500 pagini.

De asemenea, d. prof. Rădulescu-Motru, a prezentat și primul număr anul II, din Jurnal de Psihotehnică, revistă specială pentru aplicațiunile psihologiei.

D. general R. Rosetti a semnalat primirea următoarelor publicații:

Dr. Rudolf Gassauer: „Teracote Sucevene"; Kimon Grundmann: „Donauländischer Import im Steinzeitlichen Thessalien"; Sargetia, buletinul muzeului județului Hunedoara; E. Lipson: „The economic history of England"; volumul II din scrierea d-lui Ferdinand Lot „Les invasions barbares"; Carl Patsch: „Der Kampf um den Donauraum unter Domitian und Trajan"; Ion Virtosu: „Date noi despre Dionisie Eclesiarhul" și „Pagini din autobiografie lui Eufrosin Poteca"; Zenovie Pâclișanu: „Istoria creștinismului antic" (Oradea, 1937).

Din publicațiile Academiei a apărut în ultima săptămână comunicarea d-lui I. Petrovici „Determinismul și indeterminismul în lumina criticei filosofice".

Tinerimea română și problema religioasă

Continuând ciclul de conferințe organizat cu ocazia jubileului de 60 de ani al soc. „Tinerimea Română", a vorbit Miercuri 9 Martie, s. c. arhimandritul Scriban, despre: *„Tinerimea Română și problema religioasă"*.

Atmosfera religioasă a fost pregătită de elevele școalei ortodoxe-externat „Zoe Râmniceanu" din calea Moșilor, care au cântat conduse de o elevă dirijoară, Imnul regal, Stingerea și Pre Tine te lăudăm.

Astăzi, spune conferențiarul, nu e rar să auzi cuvinte de bună prețuire pe seama religiei. Lipsa ei se simte dureros în viață. Sunt destule glasuri care o mărturisesc. Mulți cer întărirea activității religioase. Desechilibrul din sânul vieții noastre sperie tot mai mult. Avem destule zi-are de seamă care închină coloane chestiilor religioase. Totuș, ceeace e obișnuit acum, nu era așa și acum 40—50 ani. „Tinerimea Română" a văzut mai mult și alții au văzut mai puțin. Dela obârșia ei a pus temei pe credință și a așezat-o în fruntea grijilor noastre. De aceea poți spune că Tinerimea Română a avut un ochi mai limpede și a trâmbițat pentru neamul nostru, datorii care pe atunci nu erau îmbrățișate cu toată înțelegerea. Sprijinindu-se pe scriitori din ziua de azi, pe dr. Carell și Lebon, arh. Scriban arată adâncimea duhului religios și cum omenirea nu se poate lipsi de el. Face experiențe grele și nerorocite când încearcă să-și întocmească viața fără el.

Ridicarea unui monument lui Aurel C. Popovici, in Lugoj

Un apel călduros către românii de inimă

Lugoj, 15 Martie

Este îndeobște cunoscut că între marii noștri bărbați dinainte de Unire, Aurel C. Popovici, a fost o personalitate cu renume european, o figură dintre cele mai reprezentative ale geniului nostru național, un puternic și adânc teoretician al naționalismului creștin și, în acelaș timp, un luptător aprig și entusiast pentru izbânda finală a Românilor: Unirea. Aurel C. Popovici a trecut de mult și la loc de frunte în Panteonul oamenilor mari ai Românilor. A. C. Popovici rămâne un fiu scump al Lugojului, unde a văzut lumina zilei. Tocmai de aceea se cuvine ca lugojenii să-l cinstească mai mult și să-i păstreze memoria cu mai multă sfințenie ca toți.

Pentru realizarea acestui scop nobil, un mănunchiu de intelectuali din Lugoj, în frunte cu dr. George Dobrin, prieten și luptător alături de A. C. Popovici și dr. Aurel E. Peteanu, directorul liceului de băeți, au luat inițiativa ridicării unui monument lui Aurel C. Popovici, în Lugoj. In acest scop, comitetul de inițiativă, a lansat o serie de liste de subscripții în întreaga țară.

In afară de listele lansate, comitetul face un călduros apel și pe această cale, la toți cei ce înțeleg să slăvească pe marii noștri înaintași, ca să-și trimită obolul lor la ridicarea monumentului și pe cale directă, pe adresa d. Ioan Harambașa, Lugoj, str. Regele Ferdinand 30.

Pentru respectarea repausului duminical în frizerii

Reprezentanții sindicatului lucrătorilor coafori și frizeri au înaintat I. P. S. Patriarh, președintele consiliului, un memoriu referitor la o eventuală modificare a repausului duminical, — întrucât se cere de către unii patroni înlocuirea repausului duminical cu o zi din săptămâna rotativă. cerând ca această modificare dăunătoare și nedreaptă din toate punctele de vedere, să nu se aprobe.

Răpirea repausului duminical și acordarea unei zile de repaus în cursul săptămânii, se plâng lucrători, este nepractic pe motivul că lucrătorii frizeri, angajați cu procente mici, nu vor accepta repausul în zilele de lucru, pentrucă le va răpi o parte din câștig și nici patronii nu vor consimți să-și reducă personalul în zilele de lucru.

Prescripțiunile religioase cer anumite obligațiuni creștinești cari sunt legate de sfânta zi de Duminică și care sunt suportul, vieții noastre a tuturor și întrucât această zi trebue să fie o posibilitate pentru educația și reculegerea noastră și a copiilor noștri.

Mare parte din soțiile și copii lucrătorilor coafori și frizeri sunt funcționari a căror zi de repaus este Duminica, ceeace face ca lipsa în această zi a capului de familie, să slăbească legăturile familiare, destrămând astfel familia, care este baza societății.

Intrucât o mare parte a tineretului lucrătorilor coafori și frizeri sunt chemați la îndeplinirea serviciului premilitar în zilele de Duminică, face ca patronii să refuze angajarea lor, ei nefiind liberi să presteze serviciul în ziua de Duminică. Aceasta provoacă nemulțumiri și somaj în rândul tineretului.

CIOCLAȘII

De multă vreme, numeroși îndivizi cutreeră — mai ales mahalalele — cu căruțe, cu lemne „ieftine". Sunt așa zișii „cioclași".

Aceștia vin în Capitală cu căruțe bine încărcate cu lemne, trăgând la hanurile dela periferii.

După ce le descarcă, îngustează căruțele, cari sunt astfel confecționate, încât pot deveni foarte puțin încărcate.

După săvârșirea acestei operații, „Cioclașii" pun snopi de coceni pe fundul căruțelor, așezând apoi cu multă bibăcie lemnele, astfel ca ele să fie cât mai distanțate, spre a încăpea în ele cât mai puține.

După ce potrivesc astfel lemnele, ca părțile laterale să fie cât mai „prezentabile", lasă în mijlocul căruțelor un cât mai mare gol, pe carel astupă cu fân, sau cu coceni.

Multă lume, care nu-și dă seamă de această operație a „cioclașilor", cumpărând aceste lemne, se păcălește, plătindu-le îndoit, s'au chiar mai mult.

Ei, dintr'o căruță cu lemne, fac patru sa ucinci cioacle.

Autoritățile ar trebui să ia măsuri, ca acești „cioclași" să nu-și mai poată exercita acest „comerț", care păcălește populația sărmană.

M. L.

—xox●xox—

Ziar polonez confiscat in Cehoslovacia

Varșovia, 14 (Rador).— *Agenția „Pat" anunță că autoritățile cehoslovace au confiscat ziarul polonez „Dziennik Polski" care apare la Moravski Ostrawa.*

—xox—

Un mare cărturar mureșan: Gheorghe Șincai

Conferința d-lui Ilie Dăianu la soc. „Tinerimea Română"

Tg.-Mureș, 13 Martie

Unul din rosturile societății „Tinerimea Română", din acest centru minoritar, este și acela de a menține cultul, pe care noua generație e datoare să-l manifeste față de marile figuri istorice ale acestui județ.

In acest scop a fost invitat bine cunoscutul cărturar ardelean Ilie Dăianu să ne povestească viața sbuciumată și de erou a lui Gheorghe Șincai. Familia cronicarului, după cum o arată și numele, era originară din comuna Șinca-Veche, județul Făgăraș, ținut românesc și păstrător de mai multe drepturi. Făgărașul a rămas în vremea iobăgiei singurul ținut cu cei mai mulți oameni liberi și cu proprietăți particulare, așa zișii boeri.

Prin ce împrejurări nu se știe, tatăl lui Șincai și-a cumpărat o moșioară de vreo 50 de jugăre în comuna Samșud, azi Gheorghe Șincai, din acest județ. Este interesant de menționat că marele cronicar ardelean s'a născut aci alături de castelul marelui adversar de azi al neamului și statului român, Ștefan Bethlen.

Șincai deși prin naștere nobil și om avut și liber a simțit toată nedreptatea socială și toată tragedia țăranilor ardeleni care fiindcă au persistat în limba și religia strămoșească, au ajuns robotari pe moșiile unor renegați ai neamului lor cum era și familia Bethlen, de origină familie românească ca și alte multe familii nobile maghiare. In toată activitatea și opera lui Șincai se poate vedea dragostea sa față de iobagul român.

Deși Șincai a fost un mare erou național, fiindcă a suferit pentru ideia națională, totuși generația de azi l-a cam uitat. Cronica sa nu se mai retipărește și abia două licee din țară îi poartă numele, unul în București și altul la Baia-Mare.

După aceste considerațiuni generale asupra lui Șincai și după ce arată mintea de vizionar a cronicarului, care a îmbrățișat istoria întregului neam românesc, fiind precursorul Pan-Românieі, distinsul conferențiar trece la relatarea vieții sbuciumate a acestei mari figuri mureșene.

Gheorghe Șincai, întemeietorul școalelor rurale din Ardeal, s'a născut prin 1754, adică în vremea întemeierii școlilor din Blaj. Școala primară a făcut-o la unguri, în comuna Săbed, din plasa Răciu. Primele patru clase secundare le-a făcut la liceul reformat din Târgu-Mureș, clasele 5 și 6 le-a făcut la liceul iezuiților din Cluj, iar clasele 7 și 8 la liceul catolic al Piariștilor din Bistrița, așa că încă de tânăr Șincai a cunoscut bine naționalitățile și confesiunile din Ardeal.

Episcopul Blajului, Grigorie Maior, la plecarea lui Șincai acolo l-a primit cu brațele deschise și fiind lipsă de profesori, chiar în primul an de teologie, îl numește profesor de poetică și retorică. Această numire nu era întâmplătoare, deoarece tânărul teolog făcea versuri reușite.

In 1774, împreună cu o altă figură mare mureșană, Petru Maior, sunt trimiși la Roma. Acolo rectorul institutului, Ștefan Borgia, l-a tratat cu multă înțelegere pe tânărul teolog român. I-a înlesnit cercetarea documentelor și i-a dat ajutor ca să-și copieze ceeace-l interesa. Uneori îl invita chiar la masă.

In 1778, Gh. Șincai, împreună cu Petru Maior, se întorc spre casă, doctori în teologie, dar mai ales luminați asupra multor taine ale istoriei noastre naționale. La Viena, din ordinul guvernului, sunt obligați să mai poposească câtva timp în seminarul sfânta Barbara unde fac cunoștință cu Samuilă Micu Klain, directorul de studii al elevilor români din acel seminar.

Un destin puțin cunoscut de opinia publică românească îi apropie pe acești trei îndrumători culturali ai neamului românesc. Toți trei n'au fost înțeleși de Blaj și *tustrei au murit departe de neamul lor fără să cunoaștem până azi mormântul lor.* Samuil Micu și cu Petru Maior au murit la Buda, iar asupra morții lui Șincai sunt mai multe discuții. Mai mult ca sigur e că el a murit în satul *Sine*, lângă Kosice, la 1816.

La Viena, Gh. Șincai a urmat și un curs de pedagogie și întors în Ardeal el devine Gheorghe Lazărul românilor ardeleni. Bucurându-se de marea protecție a împăratului Iosif II, timp de 12 ani, 1782—1794, Șincai este îndrumătorul cultural al românilor de dincoace de Carpați întemeind *școli primare în 300 de sate.* Realizarea aceasta culturală la sfârșitul secolului a XVIII-lea constitue marele merit al lui Gheorghe Șincai pe lângă acela al scrierii cronicii sale care a văzut cu mult mai târziu lumina tiparului la Iași, căci ungurii au interzis tipărirea ei în Ardeal.

Ideile naționaliste cuprinse în cronică și simpatia față de iobagi n'au rămas necunoscute ardelenilor și d. Dăianu crede că activitatea în sens cultural și național a lui Șincai a ușurat și a grăbit mișcarea lui Horia, ambii români bine cunoscuți și simpatizați chiar de împărat.

Pe când Horia a fost lăsat în mâinile răzbunătoare ale ungurilor și a fost dat morții prin groaznice chinuri, Șincai, din contră, și-a păstrat protecția împărătească până la moartea lui Iosif al II-lea.

După moartea împăratului, se schimbă sistemul liberator și uman față de minorități. Lui Șincai i se inventează o mulțime de păcate și din nenorocire chiar episcopul Bob, dela Blaj, e în rândul dușmanilor săi. Își pierde postul de director al școlilor românești și ajunge muritor de foame. In această situație jalnică mai face o ultimă vizită în 1812 Blajului, având în desagi cronica sa scrisă, în vremea de disgrație, pe care a petrecut-o lângă Gherla, ca pedagog al copiilor prietenului său, nobilul român maghiarizat Vass, pe care l-a cunoscut încă la Roma.

După 1812, viața lui Gh. Șincai e tot mai tristă și mai puțin cunoscută.

Legenda care s'a țesut de poporul ardelean, pentru a cărui propășire a scris atâtea cărți didactice și a luptat o viață întreagă Șincai, încurcă azi datele cercetătorului istoric, în legătură cu moartea sa.

Din actul de deces al lui Șincai, semnat de preotul catolic al comunei Sine, de lângă Kosice, se vede că cronicarul nostru nu a murit în Sălaj, cum afirmă legenda, ci el a închis ochii departe de ai săi într'o cămăruță primită în milă dela unul din elevii săi, Vass, care avea acolo o moșie din partea mamei.

Ceeace e curios, afirmă conferențiarul, oameni cu un înalț rol în stat, ca de pildă Iuliu Maniu, afimă că Gh. Șincai a murit în satul *Bobota*, din județul Sălaj. D. Dăianu e contra acestei legende și o explică numai prin analogia ce poporul a făcut-o în legătură cu moartea altui mare cărturar ardelean, Simion Bărnuțiu, care în 1864, întorcându-se în comuna sa natală, Bocșa-Română, moare pe drum lângă un izvor îndată ce a băut apă. Fiindcă legenda cu moartea lui Șincai e similară și e cunoscută abia după 1864, e o dovadă că aci poporul face o confuzie și nici nu poate fi vorba de un adevăr istoric.

Rămâne azi ca o datorie a generației tinere să adune bogata corespondență a lui Șincai și să identifice satele unde a înființat școli, a încheiat distinsul și mult aplaudatul conferențiar.

Prof. ION HURDUBEȚIU

Un proces care se judecă de 12 ani

Satu-Mare, 13 Martie

In anul 1925—26, primăria municipiului Satu-Mare a închiriat în hotelul „Victoria", din localitate, un apartament pentru câteva din serviciile inspecției C. F. R. care atunci nu aveau local, deoarece cel existent era ocupat de școala normală de băieți.

S'a încheiat un contract între primărie și proprietarul hotelului, d. Elemer Weiss, care pretindea suma de 600 mii lei, drept chirie pe ultimul an din cei cinci durata închirierii localului.

S'a întâmplat însă că serviciile C. F. R. n'au ocupat acele apartamente decât pentru câteva luni, pentru care primăria a plătit la zi toată chiria, iar serviciile inspecției C. F. R. s'au mutat în str. Corvinilor.

Nu după multă vreme, Elemer Weiss ridică pretențiuni contra primăriei, prin care arată că în urma mutării neașteptate a serviciilor C. F. R. întreg apartamentul i-a rămas gol, cauzându-i pagube pe cari totalizându-le, le cifrează la suma de 1.200.000 lei și pe care primăria ar trebui să i le plătească.

Procesul s'a judecat întâiu la Satu-Mare, după care s'a strămutat la cererea lui Elemer Weiss, la Sighet, unde acesta își are domiciliul.

La tribunalul din Sighet, s'a admis cererea primăriei, dar și câteva din punctele lui Elemer Weiss, pentru care primăria a făcut apel la Curtea din Oradea. La desbaterile ce s'au ținut la Oradea s'a admis un expert, care se pare a fost numit în persoana proprietarului Rimanoți, din Oradea.

Nu înțelegem însă un lucru; dece nu se scoate la iveală registrele hotelului din acei ani, din care se vede clar că în timpul, — asupra căruia Weiss ridică pretențiuni de despăgubire, — localul a fost închiriat anumitor persoane, cari oricând pot depune mărturie.

—xox—

Unul dintre condamnații la moarte este originar din Basarabia

Comrat, 14 Martie

Printe cei 19 condamnați la moarte din Moscova se află și aghiotantul doctorului Racovski, anume Ignat Cazacov, născut în anul 1891, în comuna bulgărească Tvardița, jud. Tighina nu departe de Comrat. A fost absolvent al liceului de băeți din Comrat, promoția anului 1909-1910. Fratele mai mare al condamnatului este inginer în Rusia, alt frate inginer agronom în județul Cahul.

Hrană bună și îngrijire coraspunzătoare

Fructele, zarzavaturile, laptele, legumele și pâinea consistentă — care dă de lucru dinților — constituie hrana, ce le place. Dar îngrijirea coraspunzătoare? De două ori pe zi Chlorodont! Aceasta înlătură resturile de alimente, focare de germeni periculoși — și menține dinții sănătoși și puternici. Gândiți-vă deci mereu:

Primul lucru dimineața
ultimul lucru seara

Chlorodont pasta de dinți

7348

O scurtă privire in viața orașului Satu Mare

Starea din trecut și infăptuirile de după Unire

Satu-Mare, 13 Martie

Vorbind despre Sătmarul românesc de astăzi, credem că e necesar, să amintim starea de urbanism medieval și de condamnabilă nepăsare în care a fost lăsat de vechea stăpânire maghiară.

Majoritatea de odinioară a locuitorilor, formată din maghiari, evrei și germani, s'a bucurat de avantajele și drepturile cele mai multe stăpânind proprietăți întinse în cartierele cele mai frumoase.

Românii erau supuși la felurite șicane și asupriri din partea celor cari aveau în mână destinele acestui oraș de graniță.

Monumentul marelui luptător național dr. Vasile Lucaciu

Așezați pe la periferii, românii prigoniți de concetățenii lor de altă națiе au avut de luptat cu lipsurile și nepăsarea în care erau lăsate cartierele „valahe".

Schimbarea continuă a regimurilor politice de după războiu, a contribuit în mare măsură la așa zisa modernizare a Sătmarului.

S'au cheltuit sume fabuloase, s'au vândut și s'au expropriat imobile, pentru ca centrul orașușului locuit de minoritari, să se bucure de realizările acestui „modernism".

CARTIERELE ROMANEȘTI

După Unire, așezarea românilor s'a făcut în număr mult mai mare, contribuind la întărirea elementului românesc din acest oraș de graniță.

Acei cari au avut posibilitatea și-au înjghebat gospodării frumoase în cartierele unde străinii se bucurau de multe înfăptuiri edilitare, ori au format cartiere românești înfloritoare.

Cei mai mulți însă, muncitori, mici funcționari, meseriași, s'au așezat pe la periferii, unde anii trecuți era numai câmp deschis, ajungând astăzi să formeze acolo adevărate colonii.

Dar starea acestor colonii de români a fost lăsată la voia întâmplării fără apaduct, fără drumuri practicabile, într'un cuvânt într'o stare înapoiată sub raportul urbanismului.

Prețurile fabuloase cu care s'au vândut și se vând locurile de casă, chiriile exagerate pe cari proprietarii, — în majoritate evrei, — le pretind mai ales funcționarilor români, au dus în scurt timp la înstrăinarea acestui oraș, unde cei ce dispun de capitaluri sunt numai străinii.

Puținele împroprietăriri făcute au contribuit și ele la așezarea temeinică a străinilor căci unii împroprietăriți și-au vândut locurile celor cari au plătit mai mult și cari, natural, erau străini.

Funcționarii români din vechiul regat veniți să înlocuiască elementele străine de care instituțiile erau pline, numai după câteva luni de viețuire în acest oraș, au apelat pe la toate personalele politice pentru a-i muta acolo de unde au venit, niciunul neavând posibilitatea să plătească chiriile cerute de străini.

Urcarea continuă a chiriilor o putem justifica numai astfel:

In fața puhoiului de străini veniți din Ungaria, Galiția, Polonia și Ukraina, în anii după Unire, majoritatea proprietarilor au văzut că pot face afaceri bune, urcând chiriile cum au voit și când au voit fără ca nimeni să se sesizeze.

Dacă funcționarul român nu poate plăti, plătesc pașaportarii, cari au de unde!

PROBLEMA FUNCȚIONARILOR MINORITARI

S'au luat măsuri pentru înlocuirea funcționarilor minoritari din instituțiile Statului, cari nu și-au însușit îndeajuns limba oficială, sau cari prin serviciile pe cari le dețineau periclitau siguranța statului.

După 20 de ani problema aceasta a funcționarilor minoritari a rămas încă tot nerezolvată.

Instituțiile de stat și cele particulare sunt pline de acești funcționari, pentru cari măsurile luate nu prea au avut efectul dorit, ei rămânând tot în apropierea fortificațiilor granițelor.

Și alături de nesiguranța și pericolul pe care îl constitue acești minoritari stă și căsătoriile românilor cu străine, fapt arătat în numeroase articole.

Din 1790 români căsătoriți dela unire încoace, 712 au luat unguroaice, 78 nemțoaice, 11 evreice și 29 alte naționalități. Deci, aproape jumătate din românii așezați la graniță și-au făurit o căsnicie cu persoane cari vor imprima căminului și familiei un caracter care nu poate fi niciodată românesc.

Cea mai mare atențiune se impune, fiind vorba de apărarea statului nostru.

ALEXANDRU NICORESCU

—xxx●xxx—

Adunarea

societății generale a absolvenților liceelor și școlilor speciale industriale

Duminică a fost adunarea membrilor societății, care a inaugurat noul său sediu în b-dul Schitul Măgureanu nr. 7.

S'a oficiat un serviciu religios pentru sfințirea sediului după datina creștină, iar membrii societății — liber profesioniști — domiciliați în București, au depus legiuitul jurământ pe noua constituție.

D. ing. SULTANOVICI, președintele societății. în puține cuvinte a arătat importanța afirmării solidarității tuturor absolvenților de școli speciale industriale. (fostele școli superioare de arte și meserii).

A mai spus că sub auspiciile societății iau ființă în primăvara aceasta în orașele București, Iași, Craiova, Brașov, Arad, Timișoara, Galați, Tg. Mureș, Satu-Mare și în mai toate centrele industriale din țară, școli pentru perfecționarea meseriașilor adulți ce au o imperioasă nevoie de noțiuni technice de specialitate.

D. vice președinte FANE VASILE a expus realizările societății în fixarea unui standard de salarizare.

In acest sens au mai luat cuvântul și alți vorbitori.

Adunarea a luat sfârșit la orele 1 jumătate.

—xxx●xxx—

Manifestație culturală la granița de Vest

Satu-Mare, 13 Martie

Datorită organizației județene a Asociației culturale „Astra" și a „Șoimilor Carpaților", în colaborare cu organizația locală a „Astrei" din comuna Doba, zilele trecute a fost în comună o frumoasă manifestație culturală.

Dela Satu-Mare au participat d-nii: prof. Silviu Tămaș, reprezentantul „Astrei", prim pretor dr. Gheorghe Palcău, reprezentantul „Șoimilor Carpaților" și preotul Traian Rițiu.

După oficierea serviciului religios de către părintele prof. Silviu Tămaș, s'a ținut în localul școlii primare, o frumoasă serbare la care au participat toți locuitorii comunei.

D. prof. SILVIU TAMAȘ a dat locuitorilor îndrumări folositoare, în domeniul agriculturii.

D. dr. Gheorghe Palcău, prim pretor, a vorbit despre însemnătatea „Șoimilor Carpaților" și spiritul de disciplină pe care-l propagă această organizație.

Pentru reușita serbării au colaborat d-nii înv. director Țuprac, președintele subdespărțământului local al „Astrei" și înv. Lazin.

Serbarea a fost încheiată prin cuvântarea d-lui învățător director **Țuprac**, care a mulțumit reprezentanților dela centru pentru prezența lor la această manifestație românească.

BIROUL DE VOIAJ
„UNIVERSUL
WAGONS-LITS COOK"
Str. Brezoianu No. 23—Tel. 5.15.57
ORICE BILETE C.F.R. și INTERNAȚIONALE
BULETINE WAGONS-LITS
Inscrieri pentru excursia de
„SF. PAȘTI" LA
PARIS și pe RIVIERA
cu oprire la MILANO și PADOVA
Informațiuni gratuite 1400

Tragicul sfârșit al unui cunoscut spărgător

Constanța, 14 Martie

Căpitănia portului nostru a fost înștiințată, azi după amiază, că în dreptul epavei „Santoni", valurile au scos la mal cadavrul unui necunoscut, înecat de puțin timp.

S'a aflat că numele celui mort este Niculae Ionescu, un vechi client al poliției, implicat în numeroase spargeri și furturi.

Din spusele unui martor ocular și ale cunoscuților mortului, s'a mai aflat următoarele:

Nemai găsind de lucru prin oraș, și-a mutat câmpul de operațiuni în port, fiind angajat de un negustor să-i procure fier vechi cu preț mai mic. Ionescu și-a construit o barcă și împreună cu un alt tovarăș de rele, se ducea regulat noaptea pe epava „Santoni", de unde scotea fier vechi, pe care îl vindea negustorului, al cărui nume nu s'a aflat încă.

Eri dimineață, pe la ora 9, cei doi hoți au fost prinși de furtună, când se aflau pe epavă. Incercând să iasă la mal, deși distanța între epavă și țărm nu este decât de două sute de metri, valurile le-au răsturnat barca, aruncându-i pe amândoi în apă.

Nestiind să înoate, cei doi s'au înecat, în văzul unui paznic de la o vilă din apropiere, care nu le-a putut da nici un ajutor.

Cadavrul celuilalt hoț nu a fost încă pescuit.

Antinevralgic
Dr. NANU MUSCEL
INTREBUINȚATI CONTRA GRIPEI, MIGRENEI, NEVRALGII, ETC.
Se vinde numai în cutii originale, conținând 2 buline și cu semnătura doctorului.
Depozit Farmacia N. Popovici, București, Calea Rahovei 265.
1603

Dela Academia de medicină

Academia de medicină va ține ședință a diviziunei științifice, Miercuri 16 c., ora 11 dim. în amfiteatrul spitalului Colțea.

Vor ține comunicări d-nii: *P. Niculescu:* Elogiu pentru profesorul Nanu-Muscel. *C. D. Constantinescu, N. Manu* și *R. Râmniceanu:* Asupra unei statistici de 57 cazuri de bronsectazie. *D. Michail, P. Vancea* și *N. Zolog:* Cercetări asupra eliminării lacrimale a glucozei. *I. Moldovan, G. Crișan* și *T. Turcu:* Asupra mecanismului penumotropismului și a lizei pulmonare a bacililor tuberculoși injectați la câini pe cale endovenoasă. *I. Moldovan, C. Crișan* și *T. Turcu:* Asupra soartei bacililor acidorezistenți injectați la cobali vaccinați. *I. Strominger:* Asupra turburărilor cutanate reflexe în afecțiunile urologice.

Ședințele Academiei de medicină sunt publice.

In VESELIA de Joi 17 crt.
Nița Pitpalac
Sița Pitpalac
și sgâmboii
TREC PE SUB TAMISA

Celebrul călător este ui mit de câtă apă a suportat deasupra capului.

La trecerea pe sub fluviu, eminentul consumator de vin s'a uns pe cap cu smoală spre a nu căpăta igrasie.